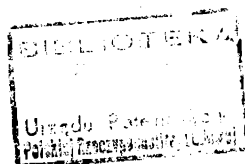

Warszawa, 25 maja 1934 r.

B21d 28/00

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19831.

Kl. ~~34 c~~, 25/01.

Francis von Wels
(Hamburg, Niemcy)
i Joseph Ekert
(Hamburg, Niemcy).

7c 28/00

Otwieracz do puszek.

Zgłoszono 24 lutego 1933 r.

Udzielono 27 lutego 1934 r.

Pierwszeństwo: 24 lutego 1932 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy otwieracza do pokrywek, zwłaszcza puszek blaszanych lub tym podobnych, używanych np. do pasty do obuwia.

Znane są otwieracze do puszek, składające się z pałaka osadzonego w odpowiednich występach pokrywki, przyczem pałak może być obracany nad pokrywką, a jego końce opierają się o pierścieniowe obrzeże puszek.

Otwieracze te mają pewne wady. Specjalne występy blaszane na pokrywce do osadzania pałaka utrudniają wyrób i wymagają znaczniejszego zużycia materiału,

ponieważ przy wyrobie otrzymuje się dużo odpadków. Pałak, który w dotychczas używanych otwieraczach ma przekrój okrągły, musi być wykonany z wytrzymałego materiału, ponieważ w przeciwnym razie wygina się łatwo, zwłaszcza gdy pokrywka zamyka się szczelnie, wskutek czego zaciska się ona na dolnej części puszek.

Dalszą wadą otwieraczy z pałakiem o okrągłym przekroju, osadzonym obrotowo w występach pokrywek zapomocą osobnych wygięć, jest to, że części pałaka i narządów trzymających go wystają poza krawędź puszek. Krawędzie te są ostre i po-

wodują okaleczenia, a wystające ich części nie tylko przeszkadzają, zwłaszcza przy pakowaniu i transporcie puszek, ale powodują również uszkodzenie papieru pakowego. Tego rodzaju puszki wymagają więcej miejsca niż puszki bez otwieraczy.

Wynalazek niniejszy usuwa powyższe wady. Otwieracz według wynalazku składa się z płaskiego, półkolisto wygiętego paska blaszanego przylegającego w położeniu zamkniętem do pokrywki. Pasek ten w pobliżu swych końców jest ruchomo połączony na przeciwnych miejscach z pokrywką, przyczem końce stykne do obrzeża puszki opierają się o niego przy otwieraniu pokrywki i w ten sposób podnoszą pokrywkę z puszki.

W przykładzie wykonania przedstawionym na rysunku pałak jest połączony w pobliżu swych końców z pokrywką zapomocą dwóch nitów przechodzących przez pałak i brzeg puszki.

Najlepiej jest określić długość końców pałaka powodujących podnoszenie się pokrywki w sposób taki, żeby podnoszenie pokrywki rozpoczynało się dopiero wtedy, gdy pałak zostanie obrócony tak, iż jego dolna krawędź znajdzie się nad brzegiem pokrywki.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia zamkniętą puszkę w widoku perspektywicznym, a fig. 2 — z częściowo otwartą pokrywką.

Puszka składa się jak zwykle ze spodniej części *a*, zaopatrzonej w obrzeże pierścieniowe *b*, oraz z pokrywki *c*.

Otwieracz składa się z prawie półkolisto wygiętego pałaka *e*, który (fig. 2) jest wykonany z płaskiego paska blachy o mniej więcej prostokątnym przekroju. Do wyrobu pałaka może być użyty dowolny materiał, ponieważ kształt przekroju nadaje mu dużą wytrzymałość. Nawet stosując stosunkowo miękki materiał i wtedy gdy pokrywka jest mocno osadzona na spodzie

puszki, pałak dzięki kształtowi przekroju nie wygina się.

Pałak *e* połączony jest z brzegiem pokrywki mniej więcej pośrodku puszki w dwóch przeciwnych miejscach zapomocą nitów *d*, *f*. Końce *g*, *h* pałaka *e* są w położeniu zamkniętem (fig. 1), równoległe do obrzeża *b*. Gdy pałak zostanie obrócony ku górze, końce *g*, *h* opierają się najpierw styknie na obrzeżu *b*, a przy dalszem obracaniu pałaka podnoszą równomiernie pokrywkę *c*.

Często pokrywka po zluźnieniu jej zapomocą pałaka może być bez jego pomocy zdjeta ze spodu *a* puszki.

Przez odpowiednie określenie długości końców *g*, *h* można osiągnąć, że podnoszenie pokrywki rozpocznie się wtedy, gdy pałak *e* zostanie podniesiony z położenia według fig. 1 tak, iż jego dolna krawędź znajdzie się nad górną krawędzią pokrywki. Dzięki temu można go lepiej uchwycić i użyć więcej siły w tym przypadku, gdy pokrywka jest zbyt mocno osadzona na spodzie puszki.

Wyrób otwieracza jest bardzo prosty, mogą być przytem zachowane zwykłe kształty pokrywki i spodu puszki. Puszka zaopatrzona w otwieracz ma ładny wygląd, ponieważ pałak przylegający do pokrywki jest prawie niewidoczny, przyczem brak jest wystających części, co znacznie ułatwia opakowywanie puszek i ich wysyłkę.

W porównaniu z innymi znanymi otwieraczami, które działają jednostronnie na pierścieniowe obrzeże puszki, następuje równomierne przymusowe odchylenie pokrywki. Podnoszenie pokrywki może być uskutecznione nawet zapomocą jednej ręki, co często jest pożądane. Najlepiej jest, jeżeli pasek blachy ma w przekroju kształt nieco wypukły. Wtedy przy podnoszeniu lub opuszczaniu przesuwają się on bardzo łatwo po krawędzi puszki.

Zamiast przymocowywać pałak *e* do pokrywki zapomocą dwóch nitów *d*, *f*, moż-

na w pewnych przypadkach wytłaczać z pałaka krótkie występy, które przesuwają się następnie przez odpowiednie otwory w pokrywie i zaginają wewnątrz. Obojętnym jest, jaki zewnętrzny kształt posiadają puszka i pokrywa. W przykładzie wykonania jest uwidoczniona okrągła puszka. Otwieracz można zastosować, zachowując opisane zalety, także do puszek dowolnego kształtu, np. do puszek trójkątnych, które używa się do celów reklamowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Otwieracz do puszek, znamieny tem, że składa się z ruchomego, wygiętego półkolisto i przylegającego w położeniu zamkniętym do brzegu puszki płaskiego paska blachy, który w pobliżu swych końców jest połączony w przeciwległych miejscach z brzegiem pokrywy, przyczem jego końce stykają się do pierścieniowego obrzeża puszki opierają się przy obracaniu pałaka na pier-

ścieniowym obrzeżu i wskutek tego podnoszą pokrywę puszki.

2. Otwieracz według zastrz. 1, znamieny tem, że w pobliżu swych końców jest połączony na dwóch przeciwległych miejscach ruchomo z pokrywą zapomocą dwóch nitów, które przechodzą przez brzeg pokrywy i pałaka.

3. Otwieracz według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że długość końców pałaka podnoszących pokrywę jest taka, iż podnoszenie rozpoczyna się dopiero wówczas, gdy pałak zostanie podniesiony nad górną krawędź pokrywy.

4. Otwieracz według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że składa się z nieco wypukłego paska blachy o przekroju w zasadzie prostokątnym.

Francis von Wels.
Joseph Ekert.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

